

מטאורה. כדאי בחורף. למטה מימין בהרי הפינדרוס, תנאטיס מחזג ליקר, חתול מטאורי

גידי לב

אם תשכחי אותי יוון

הבורסה קורסת, הגשם לא מפסיק לרדת והג'יפ שובק חיים באמצע הדרך המושלגת. אז מה. שמחת החיים הטבעית של בני הכפרים המקומיים - פלוס כמה כוסיות אוזו - הופכת את כל זה לחוויה מסעירה וכיפית. רשמים רטובים מטיוול ג'יפים ביוון ההררית

השקט הזה, מתחת לפסגות מושלגות, מרחיב את הנפש. הכפרים הקטנים שעל צלעות ההרים מתוקים וצירויים. כבר מאות שנים חיים פה אנשי עמל מסבירי פנים, פשוטים. כאלה הם גם השמות שנתנו לכפרים שלהם. לאחד קוראים "אגליאנוס", שבעברית אפשר לתרגם כ"חיבוקי", ולאחר קוראים "תחושה נעימה" - ואפשר בהחלט להבין למה. יש כאן גם כפר שקוראים לו "בוץ", אחר שקוראים לו "טעים" ועוד אחר, על שם תושבת מיתולוגית מאותגרת קוסמטית, שנקרא "גבות" - והוא, כשמו, פצצות לגבות. העיירה הגדולה באזור היא קרפניסי, המכונה "שוויץ היוונית", אבל מי רוצה שוויץ, כשאפשר לקבל יוון בפחות כסף ועם הרבה יותר קסם? קרפניסי שוכנת מתחת להר שמתנשא לגובה 2,315 מטר ובו פועל אתר סקי קטן. התארחנו במלון מונטנה, הנחשב לטוב שבעיירה, השוכן במבנה מרשים וישן, מעין אחוזה חורפית מפנקת. יש כאן שתי בריכות חיצוניות ועוד אחת פנימית ומחוממת. המלון בעל חמישה כוכבים, אבל הביאו בחשבון שמדובר בכוכבים יווניים. על האמבטיה מוטבע לוגו של מותג בשם "ג'קווי", אבל זה רק השם. אין פה שום פתח לשום ג'ט. סתם אמבטיה עם פנטזיה. היוונים, בנוסף לכל, גם תחמנים שלא ברא השטן. תמיד מחפשים פינה שאפשר לעגל או מערכת שאפשר לדפוק. וכן, אפשר להתאהב בהם גם בזכות זה. האוכל היווני פשוט. כמו בכל דבר, לשיטתם, גם במטבח אין סיבה להתאמץ יותר על המידה. <

היוונים באופוריה. יש להם ראש ממשלה חדש - אלקסיס ציפראס שמו - והוא צעיר, חתיך ואנרכיסט. "הכל יהיה טוב", הוא אומר להם, והם מאמינים. לפני שנבחר, הבטיח הציפראלקס היווני להעלות את שכר המינימום מ-500 ל-700 יורו בחודש ולא לשלם את חובות העתק שצברה המדינה - ותוצאות הבחירות הראו שהיוונים טובים בלחיות בפנטזיה. יש להם ניסיון רב בזה. לא במקרה הם הצליחו לצבור חוב עתק של 300 מיליארד דולר. עד לא מזמן, גיל הפרישה ביוון היה 52 ושיעור משלמי המס היה פחות מעשרה אחוז. "כך נראית קטסטרופה כלכלית", אמרה אנגלה מרקל. "כך נראה גן עדן", חשבו אנחנו. כאלה הם היוונים. נאיביים עד כדי כך שבא לחבק אותם. ביטוח בריאות, למשל, הוא מושג שפשוט לא קיים כאן. מה, לשלם עכשיו על משהו שאולי יקרה בעתיד? למה?! הרי אפשר, במקום זה, לשרוף את המשכורת בטברנה. בקיצור, רגע לפני שהם שוב קמים עם הנגאובר קפצנו לכמה ימים עליונים ביוון ההררית.

ג'קווי, עלק

פינדרוס הוא רכס הרים מבודד, 300 קילומטר צפונית-מערבית לאתונה. אין כאן הרבה תיירים, אבל יש המון מה לראות. בייחוד אם יש לכם ג'יפ ומדריך בשם יוהר גמליאלי, הורים מבעלי חברת טיולי הבוטיק טריפולוג'י. ההרים גבוהים ומושלגים, היערות מרשימים וירוקים, הקניונים צרים ונישאים, הנהרות שוצפים, האגמים צבועים בטורקו. השיטוט בכל היופי

יוון. לא רק חופים. משמאל למעלה, בכיוון השעון מטאורה, אגם קרמסטון, מפלסים דרך ברכס הפינדרוס, בית קפה מקומי, בטמטאות הכפריות

רק דבר אחד קלקל את הקונספט הרומנטי של חילוץ ג'יפ בשלווה לבנה - היה קר. איך שלא תסתכלו על זה, לחלץ ג'יפ זה לא בדיוק הדבר הכי רומנטי בעולם. ביום השני ירד גשם סוחף והרס את הפיקניק. בשלישי מכול. מים על פני הארץ. זקני פטה לא זוכרים מתי ירדה כזאת כמות של גשם. הסערה פתחה את כל מהדרות החדשות. גשר בן 300 שנה קרס. כן, דווקא עכשיו. היה כל כך אפור שבא לבכות. דרכי העפר הוצפו, תיבת ההילוכים של אחד הג'יפים פרשה לשביתה יונית.

רק הסיפורים של גמליאלי, שאותם סיפר ברשת הקשר האלחוטי שמחברת בין הג'יפים - סיפורים שגוללו את עלילות האלים היווניים - הצילו מייאוש. סיפור אהבתם המיתית של ארוס ופסיכה על רקע השמיים הבוכים לא יישכח במהרה. ככלל, גמליאלי הוא מספר בחסד. הוא תמיד נותן טאץ' עכשווי לסיפורים העתיקים. בפיו של ארוס המאוהב הוא שם, למשל, את מילותיו של דני דותן מ"הקליק": "אומרים שאת סופה - אני נסחף. אומרים שאת מלכת האש - אני נשרף. אומרים לי שאת שלג - נשמתי תקפא. אמרו לי שאת רעל - בלעתי כל טיפה".

מה שבכל זאת טוב בחורף, זה שמעטים הם המשוגעים שמטיילים בו. אנחנו כמעט לא נתקלים בתיירים. על המדרגות הרטובות שמובילות למנזרי מטאורה היפים היינו היחידים. בקיץ משתרכים כאן תורי ענק תחת השמש הקופחת.

במועדון קריסטלה שבעיר הסמוכה למטאורה, טריקאלה, היו רק מקומיים, והמוזיקה הייתה מלאת חיים. אף על פי שבמהלך ששת הימים שחלפו מאז בחירתו של ציפראס לראשות הממשלה צנחה הבורסה היוונית ב-14 אחוז והמשקיעים איבדו עשרות מיליארדים, מצב הרוח במועדון לא יכול היה להיות עליו יותר. "תוך כמה חודשים המדינה כולה תקרוס", אמרה מריה, צעירה מקומית משכילה עם שפתיים חושניות ושיער בלונדי. "או למה בחרת בו?", שאלנו. "כי אחרת זה היה לוקח שנים", אמרה. היא לא התברחה. ❁

טיול ג'יפים בן 5 ימים ליוון ההררית, על בסיס חצי פנסיון, 980 יורו לאדם. www.tripology.co.il

הזיתים טעימים, העגבניות עסיסיות, החצילים אליילים. המתכונים הישנים עברו עבור הסבים והסבתות, והם ימשיכו לעבוד. אין טעם לחפש פה יצירתיות או חדשנות. רק מנות קלאסיות מנצחות - וזה לא מעט. ארוחה טיפוסית מבוססת על מצעד בלתי פוסק של מנות, שאותן חולקים הסועדים זה עם זה.

במסעדה המשפחתית אלפוי מאטה ("האחים מאטה") שבקלפסי, 10 דקות נסיעה מקרפניסי, מגישים לנו סלט עלים ירוקים עם רימונים, מאפה עם גבינה (טירופיטה), חצילים ברוטב עגבניות, גבינת פטה מתובלת ואפויה בנייר כסף, צ'יפס מזוקני, חצילים שמקיפים תלולית צזיקי עתיר שום, תבשיל פול ותפוחי אדמה ומוסקה עסיסית.

כל זה, עם הרבה אוויר, מוגש עוד לפני שמגיעה המנה העיקרית - צלעות כבש נימוחות. הקינוח הוא יוגורט יווני סמיך שעליו ריבת דוברבנים נהדרת. גם אחרי בליסה רצינית, קשה מאוד לעמוד בפני הניגוד היפהפה הזה של סגול עמוק על לבן. בדרך חזרה למלון, בכפר גברוס, אנחנו עוצרים במעדנייה של תנאסיס, שמוזג לנו ליקר דוברבנים מתוק ומחמם. הוא מוכר גם דבש אשוחים מקומי וערמונים מצופים בשוקולד. יאסו.

הלכה המדינה

מסע ג'יפים הוא תמיד הזמנה להרפתקה, ובחורף הוא, בכלל, צלילה עם הראש קדימה לאזור הסכנה. כבר ביום הראשון, בדרך צרדית תלולה המטפסת על רכס הפינדרוס, התחפר בשלג אחד הג'יפים בשיירה. העצים כרעו תחת מעטה הלבן שעל ענפיהם, הנוף היה מרהיב.

